

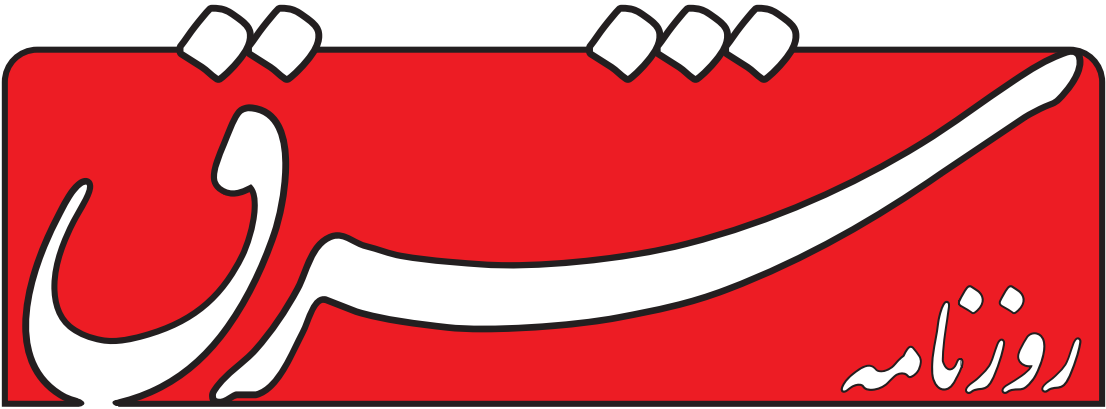

علی دایی و سیاست‌ورزی
دایی – روحانی؛ از بوسه
برپیشانی تا انتقاد کرونایی

گروه ورزش: «تاریخ هیچ وقت دوران طلایی شما را فراموش نخواهد کرد». این تازه‌ترین جمله علی دایی است که خارج از حوزه فوتبال و در فضای سیاسی زده شده است. او با انتشار استوری‌ای در صفحه اینستاگرامش این‌بار مسئولان...

صفحه ۱۱

شنبه ۴ اردیبهشت ۱۴۰۰ | ۱۱ رمضان ۱۴۴۲ | ۲۴ آوریل ۲۰۲۱

سنگینی سایه سیاست بر مرکز پژوهش‌های مجلس

مدیریت
به شیوه زاکانی

گروه سیاست: مرکز پژوهش‌های مجلس قرار بود به بازوی کارشناسی مجلس تبدیل شود، اما به نظر می‌رسد در همه ادوار به‌ویژه در دوران تسلط اصولگرایان بر پارلمان، این نهاد بیشتر به بازوی جناحی - سیاسی مجلس و گفت‌وگو...

صفحه ۷

سال هجدهم | شماره ۳۹۸۵ | ۱۲ صفحه + ۱۶ صفحه ویژه‌نامه | ۷۰۰۰+ تومان

ضمیمه اول هفته

مأموریت «شنبه‌های شرق» چیست؟
زنده‌باد زندگی...

سیمین آل قلم

کشتی در کتاب‌خانه «عظیم‌زرین‌کوب»

مدیون برادر

ایران کاوه
میراث اصغر آهنگر

با آثار و گفتاری از:
سیدفرید قاسمی، پرویز جاهد
جواد مجابی، نصرالله حدادی

حرف اول

اهمیت واکسیناسیون پایه اولی‌ها

احمد محیط‌طباطبایی

بیش از یک سال از پاندمی کووید ۱۹ در دنیا می‌گذرد. در این مدت در کشورهای مختلف

براساس علایق، ضرورت‌ها و مزیت‌های موجود رویکردهای متفاوتی اتخاذ شد. به عبارتی در نظام‌های مختلف فرهنگ‌های گوناگون مشاهده می‌کنیم که براساس ارزش‌هایی که برای گروه‌های مختلف اجتماعی وجود دارد، اولویت‌بندی‌هایی برای حفاظت، درمان و جلوگیری از ابتلا صورت می‌گیرد و براساس آن محدودیت‌هایی ایجاد می‌شود. تقریباً در همه ممالک یا در اکثر این کشورها شاهدیم که براساس سن افراد اولویت‌بندی‌هایی صورت می‌گیرد. در بیشتر این کشورها بعد از واکسیناسیون کادر درمان افراد جامعه براساس آسیب‌پذیری در برابر این بیماری طبق نمودار سنی، از مسن به جوان مورد واکسیناسیون قرار می‌گیرند. در ایران هم واکسیناسیون فعلاً در مراحل اولیه است و فعلاً کادر درمان، اعضای خانه سالمندان و پاکبان‌های شهری در حال واکسیناسیون هستند.

ادامه در صفحه ۴

وزارت خارجه در واکنش به حملات داخلی به مذاکره‌کنندگان بیانیه صریح و بی‌سابقه‌ای منتشر کرد

دروغ‌های شاخ‌دار برای گندم خیالی ری

صفحه ۴

نگاهی به روند شکل‌گیری سپاه

سرنوشت فرماندهان سپاه

از ۵۸ تا ۱۴۰۰

صفحه ۲

یادداشت

رشد اقتصادی در سایه گفت‌وگوی ملی

موانعی بزرگ بر سر راه توسعه کشور قرار گرفته‌اند و شانس دستیابی به موفقیت را به شدت کاهش می‌دهند. مهم‌ترین این گسست‌ها را به شرح زیر می‌توان برشمرد:

ناصر ذاکری
کارشناس اقتصادی

۱- گسست طبقاتی: در چند دهه گذشته سیاست‌های ناکارآمد اقتصادی و دشواری‌هایی که کشورمان با آنها روبه‌رو بوده، شرایطی را ایجاد کرده که فاصله طبقاتی بین دو گروه فقیر و غنی به طرز معنی‌داری تشدید شده است. به‌ویژه گسترش مناسبات رانتی در جامعه موجب شده جایگاه طبقاتی و درآمدی افراد با توجه به ارتباطات و قدرت لایه آنان تعریف شود. بدین‌ترتیب اکثریت فقیر جامعه که دغدغه‌های خاص خود را داشته و موفقیت‌گروه غنی را نه در سایه سخت‌کوشی و نبوغ که متأثر از روابط‌شان با کانون‌های قدرت می‌دانند، طبعاً حاضر به همسویی با گروه برخوردار نیستند.

۲- گسست منطقه‌ای: رشد اقتصادی نامتوازن موجب شده فاصله مناطق کشور از نظر فرصت‌های سرمایه‌گذاری و امکانات زیرساختی به سرعت افزایش یابد. به‌ویژه مناطق مرزی کشور مشمول بی‌توجهی مضاعف قرار گرفته‌اند.

ادامه در صفحه ۲

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق

۸۶۰۳۶۱۱۹

خبر به وقت شرق

به

تلگرام شرق

پیوندید

@sharghdaily

یادداشت

علل ناکارآمدی ستادها در نظام اداری کشور

یا ستاد بیشتر در حوزه نظامی مرسوم و معمول بوده است. چه به هنگام لشکرکشی و حمله نظامی و چه به هنگامه دفاع در مقابل دشمن، سازمان ویژه‌ای برای مدیریت جنگ پیش‌بینی می‌شود که متفاوت از مواقع عادی و زمان آرامش و صلح است. در این سازماندهی، به علت ورود به یک مخاطره عظیم، بهره‌برداری قرار دهد، تشکیل می‌شود. باید دقت داشت که ایجاد قرارگاه‌های مختلف از قرارگاه‌های وقایع مجموعه را با سرعت تمام و بدون اتلاف وقت در مکان یا مکان‌هایی مستقر می‌کند و مورد بهره‌برداری قرار دهد، تشکیل می‌شود. زیرا جوهره

مجید سجادی‌پناه
استاد دانشگاه

زمان مختل خواهد شد. اینجاست که اهمیت «کار تیمی» در کابینه دولت‌ها معنی و مفهوم پیدا می‌کند. یعنی به همان میزانی که مهم است چه کسانی به‌عنوان وزیر در کابینه حضور داشته باشند، به همان میزان اهمیت دارد که تعامل وزرا و نحوه ارتباط آنها یا یکدیگر چگونه تنظیم و تعریف شده باشند. تأمین امنیت روانی برای تک‌تک وزرا مهم‌ترین عامل ایجاد وحدت برای یک تیم موفق در هیئت دولت قلمداد می‌شود. زیرا ترس از محاکمه، استیضاح و... که مسبب تأمین رضایت ذی‌نفعان بیرون از کابینه است، عملاً کار هماهنگی را در داخل کابینه برای رئیس‌جمهور مشکل می‌کند. بنابراین ضرورت «هماهنگی» که تقریباً حلقه مفقوده نظام اداری کشور است به‌عنوان یک عنصر کمیاب، با ماهیت چندوجهی ظهور و بروز پیدا می‌کند و بر اثر نابرابری «قدرت» در درون و بیرون کابینه از یک سو و تحت‌تأثیر متغیرهای زمینه‌ای و تربیتی ناشی از تفاوت‌های فرهنگی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی هر یک از وزرا از سوی دیگر به‌شدت تحت‌تأثیر قرار گرفته و مخدوش می‌شود؛ بنابراین نظام اداری کشور ما مانند بسیاری از کشورهای درحال‌توسعه در حوزه همکاری و هماهنگی میان وزارتخانه‌ها و سازمان‌ها با چالش‌های جدی روبه‌روست و دولت‌ها برای غلبه بر این نوع چالش‌ها اقدام به ایجاد قرارگاه یا ستادهای هماهنگی می‌کنند؛ زیرا ماهیت چندبعدی برخی از مسائل عمومی مانند اقتصاد، سلامت و... همکاری نزدیک چند وزارتخانه را هم ضروری می‌سازد. بنابراین فلسفه وجودی تشکیل قرارگاه‌ها و ستادها که از حوزه نظامی به حوزه اداری گشوده شده است، صرفاً ایجاد هماهنگی برای غلبه بر مسائل چندبعدی است. یعنی وقتی یک مشکل عمومی به اندازه‌ای حاد و غیرقابل‌کنترل می‌شود که احساس نیاز و ضرورت در «حاکمیت رفتارهای نظامی» که مختص قرارگاه‌های جنگی است در نظام اداری پدیدار می‌شود، قرارگاه‌ها یا ستادها در نظام اداری متولد می‌شوند و یا به عرصه وجود می‌گذارند. همان‌طور که می‌دانیم لفظ قرارگاه

ادامه در صفحه ۴

سرمقاله

استراتژی تعلیق

احمد غلامی . سردبیر

تاخیر در اعلام حضور نامزدها در انتخابات خواسته یا ناخواسته تبدیل به یک استراتژی انتخاباتی شده است. اگر در دوره‌های قبل حضور نامزدها تا حدودی عیان بود و این عیان‌بودگی به شور انتخابات دامن می‌زد، در این دوره شاهد سیاست یا استراتژی تعلیق هستیم. اگر در دوره‌های گذشته دوقطبی‌سازی تئور انتخابات را گرم می‌کرد، در این دوره تعلیق این کار را انجام می‌دهد؛ استراتژی‌ای که در نهایت به دوقطبی‌سازی می‌انجامد. در این میان هرچقدر به روزهای انتخابات نزدیک می‌شویم، سیاست تعلیق بیشتر می‌شود و مردمی که تا دیروز با بی‌اعتنایی از کنار انتخابات و نامزدهای آن می‌گذشتند، گوش‌هایشان تیز شده و درصددند بفهمند در نهایت چه کسی نامزد خواهد شد. این نتیجه‌گرایی از ویژگی‌های بارز سیاست تعلیق است: «چه خواهد شد؟ چه کسی خواهد آمد؟ چه کسی پیروز خواهد شد؟». اینک بر کسی پوشیده نیست که تا دیروز به انتخابات بی‌اعتنا بودند، این روزها با این پرسش روی‌رویند که چه کسی نامزد خواهد شد: «آیا رئیسی می‌آید؟ ظریف چه خواهد کرد؟ آیا لاریجانی در لحظه‌های پایانی نام‌نویسی خواهد کرد؟ اگر رئیسی نباید حضور قالیباف جدی است؟». این پرسش‌ها به تعلیق روایت و کشش آن می‌انجامد. پس می‌توان این‌گونه نتیجه گرفت که روایت‌سازی انتخابات تعلیقی است و ایجاد تعلیق از عرصه ادبیات و سینما به سیاست کام‌نهاد است. تعلیق در زمان و فیلم نقشی اساسی دارد. برخی از فیلم‌سازان بر این باور افراطی‌اند که تماشاگر در همان پنج دقیقه اول تصمیم خود را برای ماندن یا نماندن در سالن سینما خواهد گرفت و البته خوانندگان زمان سیورترند و دو فصل اول و دوم را اگر چندان بلند نباشند، دوام خواهند آورد. اگر چه آثار بزرگ و ماندگاری در سینما و ادبیات از تعلیق سود جسته‌اند اما قابل‌انکار نیست ایجاد تعلیق در خواننده بیش از هر چیز استراتژی‌ای پوپولیستی است برای جذب و پای کار نگاه‌داشتن خواننده و تماشاگر. این استراتژی پوپولیستی در سیاست تأثیری دوچندان دارد؛ چراکه با امر واقع یعنی معیشت و چگونگی شیوه زندگی مردم گره خورده است و بعید است مردم به سرنوشت خود حتی در نابرابری به بهبود اوضاع بی‌اعتنا بمانند. از این‌رو هرچقدر به انتخابات نزدیک می‌شویم، تئور انتخابات گرم شده و این‌بار هم با گرم‌شدن تئور انتخاباتی اصلاح‌طلبان اقبال بیشتری خواهند داشت. پس جای شگفتی نیست که آنان با همه بی‌مهری‌هایی که دیده‌اند، بیش از دیگران از پیزی یک انتخابات رشور باشند. آنان در انتخاباتی پیروز خواهند شد که سد رای ایدئولوژیک اصولگرایان را بشکنند. این کار، کار بسیار دشواری است، خاصه اگر نامزد اصولگرایان ابراهیم رئیسی باشد. امروز اصلاح‌طلبان بیش‌ازپیش این وضعیت را درک کرده‌اند که چه زود دیر می‌شود. ابراهیم رئیسی که در مناظره‌های سال ۹۲ ضرایب سنگینی را تحمل کرده است، اینک با عملکرد نه‌چندان موفق روحانی به میدان بازگشته تا آن گسست را جبران کند و تماشاگران چشم به موفقیت او دوخته‌اند. این همان روایت سیاست تعلیق یا استراتژی تعلیق است. این شرایط زمانی دگرگون خواهد شد که اصلاح‌طلبان در روزهای باقی‌مانده به موفقیت‌هایی جدی در عرصه بین‌المللی دست یابند که اگر چنین شود، این‌بار اصلاح‌طلبان با محمدجواد ظریف یا به میدان خواهند گذاشت. گرانتیگاه سیاست تعلیق همین‌جاست که از دل آن مجدداً دوقطبی تازه‌ای خلق خواهد شد. در غیراین صورت با انتخاباتی آرام روبه‌رو خواهیم بود که به پیروزی یکی از نامزدهای اصولگرایان می‌انجامد. در این شرایط و بیرون از شرایط دوقطبی، قالیباف و جلیلی از سوی اصولگرایان اقبال بیشتری خواهند داشت و اعتدالیون هر دو جناح، اصلاح‌طلب و اصولگر که بیش از هر چیز سواد ماندگاری در قدرت را دارند چشم به علی لاریجانی خواهند دوخت. حمایت از نامزدی علی لاریجانی فارغ از هر نتیجه‌ای برای اصلاح‌طلبان شکستی جدی در عرصه سیاست است. در این دوره نامزدهای حاشیه‌ای را هم نباید نادیده گرفت. چهره‌هایی همچون سعید محمد و آذری جهرمی که در یک گسست می‌توانند به پدیده‌های انتخاباتی تبدیل شوند و به پیروزی برسند، دولت و ملت ایران تجربه سال‌های ۸۴ را هرگز فراموش نخواهد کرد. این صورت‌بندی بیش از آنکه منجر به آگاهی از پیروزی چهره یا جناح سیاسی در آینده انتخابات باشد، نشانگر تأثیر استراتژی تعلیق یا سیاست تعلیق در همه ابعاد این انتخابات است.